

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 47/11

Luksemburg, 12 maja 2011 r.

Wyrok w sprawie C-410/09

Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. / Prezes Urzędu Komunikacji
Elektronicznej

**Wytyczne Komisji dotyczące analizy rynku i oceny znacznej pozycji rynkowej nie
nakładają obowiązków na jednostki**

*W konsekwencji, brak publikacji owych wytycznych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w
języku państwa członkowskiego nie stoi na przeszkodzie, by krajowy organ regulacyjny tego
państwa powołał się na nie w decyzji skierowanej do jednostki*

Zgodnie z aktem przystąpienia z 2003 r.¹ akty instytucji oraz Europejskiego Banku Centralnego przyjęte przed przystąpieniem do Unii nowych państw członkowskich i sporządzone przez Radę, Komisję lub Europejski Bank Centralny w językach tych państw są od dnia przystąpienia tekstami autentycznymi na tych samych warunkach, co teksty sporządzone w jedenastu językach ówczesnych państw członkowskich. Podlegają one publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, jeśli teksty w owych jedenastu językach były w ten sposób opublikowane.

Na podstawie dyrektywy w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa)² Komisja opublikowała wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny znacznej pozycji rynkowej³, które krajowe organy regulacyjne powinny mieć przede wszystkim na uwadze przy definiowaniu odnośnych rynków stosownie do okoliczności występujących w danym państwie, a w szczególności odnośnie rynków geograficznych w obrębie danego terytorium, zgodnie z przepisami prawa konkurencji.

Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. („PTC”) jest jednym z głównych operatorów telekomunikacyjnych w Polsce. W 2006 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ustalił, że PTC zajmuje znaczącą pozycję na rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych i, mocą decyzji, nałożył na to przedsiębiorstwo określone obowiązki regulacyjne.

PTC wniosła odwołanie od decyzji krajowego organu regulacyjnego twierdząc, że nie można powołać się wobec niej na wytyczne z 2002 r., na podstawie których wydana została wskazana decyzja, ponieważ wytyczne te nie zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w języku polskim.

Sąd Najwyższy, do którego wniesiono skargę kasacyjną, zwrócił się do Trybunału z pytaniem, czy akt przystąpienia z 2003 r. sprzeciwia się temu, aby polski organ regulacyjny mógł powoływać się na wytyczne z 2002 r. w decyzji, na mocy której organ ten nakłada na operatora usług łączności elektronicznej określone obowiązki regulacyjne, w przypadku gdy wytyczne te nie zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w języku tego państwa, chociaż język ten jest językiem urzędowym Unii.

¹ Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. 2003, L 236, s. 33).

² Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, s. 33).

³ Wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny znacznej pozycji rynkowej w zastosowaniu wspólnotowych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. C 165, s. 6).

Trybunał przypomniał na wstępie, że zgodnie z podstawową zasadą porządku prawnego Unii akt pochodzący od władzy publicznej nie może wywoływać skutków wobec jednostek, dopóki nie uzyskają one możliwości zapoznania się z nim.

Następnie Trybunał podkreślił, że akt przystąpienia z 2003 r. sprzeciwia się temu, aby obowiązki zawarte w przepisach Unii, które nie zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w języku nowego państwa członkowskiego, pomimo że język ten jest językiem urzędowym Unii, mogły zostać nałożone na jednostki w tym państwie, nawet jeśli miały one możliwość zapoznania się z tymi przepisami przy użyciu innych środków.

W tym kontekście Trybunał zbadał, czy wytyczne z 2002 r., rozpatrywane pod kątem ich treści, nakładają obowiązki na jednostki. Trybunał wskazał przy tym, że owe wytyczne opisują zasady podlegające stosowaniu przez krajowe organy regulacyjne w analizach rynków i skutecznej konkurencji na mocy wspólnotowych ram regulacyjnych dla łączności elektronicznej.

Trybunał wywiódł z powyższego, że **wytyczne z 2002 r. nie przewidują żadnych obowiązków, które mogłyby zostać nałożone, bezpośrednio lub pośrednio, na jednostki. W związku z tym, brak publikacji owych wytycznych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w języku polskim nie stoi na przeszkodzie temu, by polski organ regulacyjny mógł się na nie powoływać w decyzji skierowanej do jednostki.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793